

CAN YOU ANSWER THESE QUESTIONS?

1. How did Bustenai get his name?
2. Why was the seal of the Exilarch in the form of a fly?
3. How does the story of Mar Zutra compare to the story of Bustenai?
4. Which king gave Bustenai the Persian princess?
5. What was the fate of Bustenai's children?

This and much more will be addressed in the sixth lecture of this series: "Bustenai".

To derive maximum benefit from this lecture, keep these questions in mind as you listen to the tape and read through the outline. Go back to these questions once again at the end of the lecture and see how well you answer them.

PLEASE NOTE: This outline and source book was designed as a powerful tool to help you appreciate and understand the basis of Jewish History. Although the lectures can be listened to without the use of the outline, we advise you to read the outline to enhance your comprehension. Use it as well as a handy reference guide and for quick review.

THE EPIC OF THE ETERNAL PEOPLE
Presented by Rabbi Shmuel Irons

Series V Lecture #6

BUSTENAI

I. The Story of Bustenai

A. The Destruction of the House of David

מעשה רבי בוסתנאי מה שבא לישראל על ידו ועל אשר חותמים בית דוד בחותמו צורת זבוב. בימי מלכות פרס עמד מלך א' חסר דעת ועלה בלבו להכרית את זרע המלוכה ויחפש כל זרע דוד בכל מלכותו ויהרגם ויאסור את קרוביהם וחתניהם וכל מודעיהם בבית כלאים ויענם ויצו לשפוך מרק פגוליהם עליהם לטמאם ולטנפם בכשולי נבלתם ויגזור על עולליהם לרטש והרותיהם לבקע ובחמלת ד' על זרע בית דוד נותרה כלה אחד מאנשי בחוריהם אשר נהרג בימי כלולתה אחר היות לה הריון. סדר הדורות

The following account tells the the story of Bustenai, the benefits that the Jewish people derived from him, and the reason why the house of David (the Resh Galusa) seals [documents] with a seal in the form of a fly.

In the reign of the Persians, there arose a king who was mentally deficient. He came up with the idea to destroy the royal seed [of the house of David]. He hunted down all of the royal seed of David throughout his kingdom and had them killed. He imprisoned their relatives, in-laws and all of their close friends and had them tortured. He also commanded [the jailers] to pour the soup of their abominations (pagan sacrifices) upon them and to make them impure and sully them with their cooked carrion. He decreed that their (the house of David's) children should be mutilated and the stomachs of those pregnant with them should be cut open. Through the compassion of G-d upon the house of David, a daughter-in-law of the house of David was spared. She had been married to one of the young men [of the house of David]. He was killed during their [seven] days of marital festivity after she had already become pregnant. **The Story of Bustenai - Seder HaDoros**

B. The Dream

ויחלום המלך והנה עומד בגנת ביתן ובו כל עץ נחמד למראה וטוב למאכל וידע כי לא לו הגנה ההיא וישלך פרים לארץ בחמת קנאתו וישב אחר בקשו לחקור עוד אם נותר שורש לעקרו מלהשאיר שורש מפריח ומעניף לאחר זמן וימצא שורש אחד ובו כעין ענף צומח מהארץ וירם הגרזן לשחתו והנה זקן אחד עומד לעומתו והוא אדמוני עם יפה ענים וטוב רואי ויגער בו גערה גדולה ויזעק זעקה גדולה ומרה ויחטף הגרזן מידו ויתקעהו במצחו וישפך דמו על פניו וזקנו ותקרב נפשו למות. ויפול על פניו ארצה ויבך ויתחנן לו ויאמר בי אדוני תפול תחנתי לפניך לבלתי השחיתני כי מה עשיתי לך ומה היה עוני וחטאתי כי באת עלי לאבדני, ויענהו הזקן ויאמר לו המעט זה מתגמולי רעתך כי באת לגני להשחיתו אם פרי נחמד ראית למה לא אכלת ממנו וגם לתת לכליך ואם עץ מאכל תאבת למה לא נטעת לך מהם, ולא דיך שעקרת ענפים ועלים ופרחים וצמחים ופירות אלא שבאת לעולל אחריך ולעקור מלהשאיר שורש צומח כ"א שורש זה ואמרתי אולי יש תקוה ותהי זאת נחמתי

להשקותו ולגדלו עד עלות ענפיו ולחדש את כל גני מנטיעותיו ותרם גרזנך להשחיתו לבלתי השאיר לגני שום שורש משריש ובגובה לבך תאמר כי צדיק אתה בעיניך הלא זה עון פלילי, ומעט זה מתגמולי תועבותיך כ"א להסחיך מארץ החיים ולמחות זכרך מתחת השמים. ויוסף המלך ויבך לפניו ויפל על רגליו ארצה ויתחנן לו ויאמר בי אדני הסכלתי עשה ועתה אחרי שובי נחמתי הודעי ספקתי על הירך ועתה תיקר נא נפשי בעיניך ואל תמיתני כי ערבתי עלי באמת להשקות הצמח הזה מים לעתים מזומנים ופקוד אותא לרגעים ולשמרו יומם ולילה עד עשותו חוטים כארז אדיר ואטע מנצרו לך ערוגת גנך עד שובו כאשר היה, ואשר עשיתי כפר לי באשר שגית. וייקץ המלך משנתו וימצא דמו צף במשכבו ויצר לו ותתפעם רוחו עד אור הבוקר, וישכם ויקרא לכל חכמיו ואשפיו ויספר להם צרתו ויחרישו כי לא מצאו מענה להשיב. ויען אחד ממשרתיו ויאמר אדוני המלך הלא ידעת כי חכמי היהודים זרע מלכותם היו למלכים בגלותם, כל צרכי המלכות והמלכים שקדמוך מזמנים להם די חוקם ומתנותם דבר יום ביומו למען יפתרו ויגידו להם דברי חידות וכל חכמה וסעיפי לילה וחלומותיהם, ואתה יעצת לאבדם ולהרגם בחמה נכלאים בבית כלאם מעונים בזיקים בבית משמרותם, ועתה אם ישר בעיניך לחפש מיתר תחכמוניהם הנתונים בכלא זקן אחד מבין לעמוד לפניך לספר לו חלומך ולשמוע מה בפיו אפשר תמצא בהם מענה, וייטב בעיני המלך ויצו להביא אליו מתחכמוניהם ולשנות לו בגדי כלאו ולעמוד לפניו כי שאלה נצרכה לו ונתעלמה מעיני חכמיו ובהם פלילי חכמה וכל רז לא אניס ליה, ויבא עבד המלך ויאמר אליהם כדברי המלך, ויען אחד משישי החכמה הוא אשר היה מתחתן לו אחד מבחורי המלכות לבית דוד ונהרג בימי חתונתו ויאמר אני אעמד לפני המלך ואגיד לו את כל לבו, ויאמרו לו רעיו המוכלאים מה לך למהר לדבר הזה כי לא ידעת את השאלה שתבחן בה ויאמר להם חלום המלך וכמו שראה הוא גם אני ראיתי כן ופתרוננו ידעתי, וכירוהו רעיו ויאמרו לו ד" אלקיך יהיה בעזרתך וימשוך לך חן וחסד לדבר לפני המלך ולא תבוש, ויאמר לו עבד המלך רחץ וסוך הנה לך בגדים קח ותחלוף ושנה בגדי כלאך כי מצות המלך הוא, אז נשבע הזקן שלא יעשה ולא ישנה בגדי כלאו עד עמדו לפני המלך, וילך וידבר לפני המלך ומראה אבלו נראה עליו וריח זוהמא המרק הנשפך וצחנתו עולה וכל עין רואה אותו בוכה, ויאמר חלום חלמתי ופותר אין אותו התדע לשמוע חלום לפתור אותו. ויאמר לו הלא לאלקים פתרונים ספר נא לי אדוני המלך או אם אתה רוצה אספרנו לך אני, ויאמר המלך אם תדע לספרהו ספר ויספרהו לו וכל אשר שכח ממנו הזכירהו, ויתמה המלך ויאמר אם יש להימין ולהשמאיל מכל אשר דברת אמנם עתה פתרהו כי מופת הוא לך, ויחל לפתרהו ועיניו תזלנה דמענות ואמר לו אדוני המלך הגן אשר ראית משפחת בית דוד היא והאילנות אשר בו גדולים וקטנים הם בניו זקנים ובחורים ועוללים, והפירות אשר הם נחמד למראה וטוב למאכל הם החכמים המשכילים בכל חכמה ומביני מדע עושי חסד ופועלי צדק, ואשר עמדת בחמתך על הגן להכרית ממנו כל עץ וענף ועלים יחד הוא אשר גזרת להרוג אותם והרותיהם לבקע ועולליהם לרטש במכת חרב והרג ואבדן, ובחפשך הגן לראות אם נותר שורש מצמיח לעקרהו ותמצא לך שורש אחד מצמיח מעם הארץ, אמת הוא כי נשארתי לבית דוד אשה אחת הרה הריון קטן מקרוב נזרע, וזה אשר ראית בחלום שורש ואשר הרימות גרזנך עליו לעקרהו הוא אשר עלה על דעתך לחפש עליהם לכלות זרע המלוכה, והזקן אשר נראה לך גוער עליך וזעק הוא דוד מלך ישראל, ואשר התחננת לפניו להשקות ערוגותיה עד יהיה צמח ארז אדיר הוא אשר תחדש ותכרות ברית מהיום הזה והלאה לשמור ההריון עם כל קרוביהם. ויענהו המלך אמנם ידעתי כי אמת פתרת ועתה חקור וחפש אם נמצא נשאר אשה הרה מזרעו ואעשה עמה חסד ואשים עיני עליה לטובה ועל הזרע היוצא ממנה ואמלא את כל אשר ערבתי לגדלו ולנשאו כל ימי היותי ע"פ האדמה. וישמע הזקן את הדברים האלה ולא יכול להתאפק וישא קולו ויבך ויאמר

אדוני המלך אמת הוא ששתיתי כוס התרעלה ומציתי קובעתה כללתי בתי עם בחור אחד ממבחר בחוריהם ובימי שמחתו עמה גזרת להשמיד את כל דוד ויאבק בתוכם ונאסרתי אני וקרוביהם ויודעיהם ותשאר בתי אלמנה עגונה זה כמה חדשים ולא אדע אם היה לה הריון אם לא. ויאמר המלך לך לביתך ואמור לבתך הננה פתחתיך היום וכל חבריך המוכלאים עמך והננה צויתי לבלתי ענותכם עוד ועיני אשים עליכם, ויסר המלך טבעתו מידו ויתנה לו על כל הדברים האלה, ויתירו כל האסורים וילך הזקן אל ביתו. סדר הדורות

The king had a dream. [In it] he was standing in an orchard filled with beautiful fruit trees. [In the dream] he was aware that the orchard did not belong to him. He [began to] throw the fruit off the trees in a fit of rage. [After he had totally destroyed the trees and fruit of the orchard,] he started searching for any remaining root that would eventually bear fruit in the future. [After searching,] he did find a single root that had a small shoot growing from it. As he lifted his ax to destroy it, he beheld an old man standing opposite him. The man was of ruddy complexion with beautiful eyes and a handsome appearance. The man scolded him with great anger and let out a loud and bitter scream. He then grabbed the ax out of his hand and planted it in the king's forehead. Blood poured out onto his face and beard and the king was close to death. Falling [down with] his face to the ground, he cried and pleaded with him and said, "Please my master, may my pleas find favor with you to stop you from destroying me. What did I do to you and what is my sin and transgression that you have come to destroy me?" The old man replied, "Do you consider this a small matter that you have come to my orchard to destroy it? If you saw a desirous fruit why didn't you eat of it or put it in your vessel [to carry home with you]? If you wanted [to create your own orchard of] fruit trees, why didn't you transplant some of them? And it wasn't enough for you to uproot branches, leaves, flowers, plants and fruit. You went ahead and searched out [the orchard] to destroy any remaining growing root! I felt pangs of sorrow for my orchard which I had planted and watered and cultivated for many years. There is nothing left of the orchard save this one root. I said [to myself], 'Perhaps there is still hope and this will be my source of comfort. I will water it and cultivate it until it sprouts branches. I will then replant the entire orchard from its shoots.' You then lifted up your ax to destroy it so that nothing would be left of my orchard. And now you have the audacity to say that you consider yourself guiltless! Behold this is an enormous sin! It would be only a partial punishment for your abominable sins to rid you from this earth and blot out your name from beneath the heavens." The king continued to cry before him and fell by his feet on the ground and pleaded with him. "Please my master," he said, "I have acted foolishly. Now, since I have great regret, please may my life be deemed precious in your eyes and don't kill me. I truly pledge to properly water this shoot in a timely manner and to attend to its needs and to guard it day and night until it flourishes like a majestic **cedar tree**. From its shoots will I replant the rows of this orchard until it will finally reach its former state. And as for what I have done, please forgive me, for it was in error!"

The king arose from his sleep and found blood all over his bed. [He couldn't fall back to sleep and] was very anxious and disturbed until the morning. When he got up, he called all his wise men and astrologers and told them of his anguish. They were quiet for they did not know what to answer. One of his servants raised his voice and said, "My master, the king, don't you know that the wise men of the Jews and their royal seed were [like] kings in their exile. All of their material needs were constantly provided for by the [Persian] kings that preceded you, so that they (the Jews) may solve all of the problems [of the Persian kings], and interpret their dreams. You have just laid out a plan to destroy them with great wrath. They are imprisoned in jail, tortured and shackled. Now, if you find it befitting in your eyes, search amongst the remnant of their wise men for an elder scholar with discernment, who, after standing before you and listening to your account of the dream, will be able to understand the meaning of your dream. Perhaps through one of them will you find the answer."

His proposal found favor with the king and he commanded [his servants] that one of the [Jewish] scholars be released, his clothing changed and that he be brought to stand before him in order to provide an answer to a pressing question. For the answer to this problem eluded his own scholars and the Jews are renowned as amazing scholars that know all secrets.

The servant of the king came [to the prisoners] and told them the words of the king. One of the elders, who was the father-in-law of one of the young men of the royal house of David who was killed in the days of marriage celebration, said, "I will stand in front of the king and tell him all that is in my heart." His fellow prisoners said to him, "Why do you have to rush into this matter? You don't know what question he is going to test you with!" "The king has dreamt a dream," he replied, "and I have seen the same dream and I know the correct interpretation." His colleagues recognized his [wisdom and sincerity] and said unto him, "May the L-rd, your G-d, help you and grant you grace before the king so that you will not be put to shame."

The servant of the king said to him, "Wash and anoint yourself with oil. Here are clothes for you. Take them and change from your prison clothes, for it is the commandment of the king." The elder then swore that he would not change before he would have the audience with the king. As he came to speak before the king, the appearance of his mourning was evident, the dreadful smell of the spilled soup wafted through the air, and everyone saw that he was crying. The king said, "I have dreamt a dream and there is no one here that can offer an interpretation. Do you know how to interpret dreams?" He replied, "The interpretation of dreams is in G-d's hands. Tell me your dream or if you desire, I will tell it over to you." The king then said, "If you know, then you tell it." He proceeded to tell him over the dream including details that he had already forgotten. The king was amazed and exclaimed, "I swear that you haven't added or subtracted any detail. However, interpret it, for it is an amazing feat." He then began to interpret it while his eyes were shedding tears. "My master the king," he said, "the orchard that you saw was the family of the house of David. The trees, big and small, were its sons, elders, young men and infants. The tasty fruits that were pleasant to the sight were the scholars who understood every area of knowledge. They acted with kindness and justice. That which you got up [in your dream] in a fit of rage to destroy every tree and branch together with its leaves refers to your decree to kill them [of the house of David], to cut open the stomachs of those that are pregnant with them and to crush their infants at the point of the

sword, an act of murder and destruction. When you searched the orchard for a remaining root in order to uproot it, you found one root remaining from among the people of the land. It is true. For there is one woman who has remained from the house of David who has recently become pregnant. Your seeing the root and lifting up your ax to destroy it, refers to the fact that you were planning to search [for this girl] in order to destroy the royal seed. The old man who appeared to you and who scolded and screamed at you is David, king of Israel. Your pleading with him to let you water the furrows of the orchard until the shoot grows into a majestic cedar refers to the fact that you will make a new pact from this day on to guard the pregnant woman together with all of the relatives of the house of David."

The king replied, "I really know that your interpretation is true. And now, search and make an investigation to find the woman that is pregnant with the seed of David. I will act unto her with kindness. I will place my beneficial attention on the woman and the seed that she produces and I will fulfill the guarantee that I have made to raise the child and honor him as long as I live on this earth." As the elder heard these words, he couldn't hold himself back and raised his voice in tears. "My master, the king, it is true that I have drunk the bitter cup and have emptied its contents. I married off my daughter to one of the most outstanding young men of the house of David. In the middle of the marriage festivities you made a decree to destroy all of [the family of] David and he was caught up together with them. I was [immediately] imprisoned with all of the family's relatives and friends. My daughter has remained a forlorn widow for many months. I am not sure if she is pregnant or not. The king replied, "Go to your home and tell your daughter that I have released you and all of the friends that have been imprisoned with you. Behold, I have decreed not to torment you any longer but rather to take special care of you." The king then removed his signet ring from his hand and gave it to him to [affix it to an official document to guarantee] all of these things. They released all of the prisoners and the elder went back to his home. **The Story of Bustenai - Seder HaDoros**

C. A New Heir to the House of David

ויגידו לו כי נתן ד' הריון לבתו וישמח ויודה לד' וישמחו כל ישראל. וישב הזקן אל המלך ויגד לו וישמח גם הוא ויקרא לסריס אחד ויצוהו לפנות לשכה בחצר בית המלך להרה וכל תשמישה ומצעיה ולהביא הנערה אליו וכינו לה הכל כמצות המלך בכבוד גדול עם אביה וקרוביה ויבהל את משרתיו להמציא לה מטתה ומגדיה בעתות הקיץ והחורף לא יעדרו כיד המלך, וימלאו ימיה ללדת ותלד בן ותקרא שמו בוסתנאי על שם הגן הנקרא בסתן הנראה למלך פרס בחלום. ותהי שמחה לישראל ויתבשרו הקרובים והרחוקים על השאיר אלקים פליטה לדוד ויזכר רחמיו וחסדיו לבלתי הכרית זרעו ויהללו את ד' אלקים אל תשב פני משיחך זכרה לחסדי דוד ולא השיב פניו וכו', ויגדל בוסתנאי ויגדל וילמוד תורה ומשנה תלמוד הלכה וחכמה ותבונה. סדר הדורות

People informed the elder that G-d had granted a pregnancy to his daughter. He rejoiced and gave thanks to G-d and the entire Jewish people rejoiced [together with him]. The elder returned to the king and told him the news. The king rejoiced as well. He called unto one of his servants and commanded him to clear out a room in the court of the king for the young woman to use during her pregnancy and to see to it that she has all of her needs including her bedding and that she should be brought to him. They prepared everything for her as the king commanded. It was all done with great dignity. [She,] her father and her relatives were greatly honored. He hurried his servants to bring out for her her bed and all that she may desire. **Through the summer and winter nothing was lacking.** It was all supplied with the expansive hand of the king. At the end of her term, she gave birth to a son. **She called him Bustenai as a remembrance of the orchard that the king saw in his dream.** [The Persian name for an orchard is Busten.] There was rejoicing amongst the Jewish people. The people far and wide received the good tidings that G-d had left a remnant of the house of David and had remembered his compassion and kindness so as not to destroy his seed. They praised the L-rd G-d, "Do not forsake the face of your anointed one. Remember the kindness of David . . ." Bustenai grew and studied Torah, Mishnah, Talmud, Halachah, wisdom and understanding. **The Story of Bustenai - Seder HaDoros**

D. The Appointment of the King and the Symbol of the Fly

ויגד למלך ויתאו לראותו ויצו להביאו אליו וימשך לו אלקים חסדו מהוד החסד אשר לדוד ויעמוד לפניו, ויתמה המלך וכל חכמיו על הנער הלז ויעמוד לפני המלך מאז עד עת ערב ולא נענע ראשו ולא הסיע רגלו ותבא זבוב ותעמוד על רקתו והיא כפלה הרמון ותך אותו ותנשכהו ולא התריחו ויטף דמו לפני המלך, ויאמר מה זה היה לך. ויאמר אשר תראה אדוני המלך וירא והנה הזבוב אוכל ברקתו ויאמר לו המלך למה לא הברחתו מעל פניך, וישיבהו מוסר זה ירשנו מאבותינו כי מעת הורדנו מכתר מלכותנו וחויבנו לעמוד בהיכלי מלך לא לדבר ולא לצחוק ולא להרים יד בפניהם, וייטב הדבר בעיני המלך וידע כי איש שכל הוא, ויצו המלך להרכיבו במרכבת המשנה ולתת לו מתנות כיד המלך ויקראו לפניו ככה יעשה לאיש ראש גליות ישראל כי ידע המלך את שכלו וחכמתו, ותרב שמחת ישראל כי השאיר אלקים פליטה לדוד, ויצוהו המלך למנות מתחת ידו שופטים ולהתעסק הוא בכל צרכי המלכות ולנהג את חכמי ראשי ישיבות אחד של ימין היא סוריא ושמאל נהרדעא ופומבדיתא להיות שופטים ברשותו בכל גבול ישראל, וימשך המנהג הזה בכל ישראל זמן הרבה עד עמוד מלך ישמעאל ושם שופטים ודיינים שידינו לכל הגוים וא"צ לדייני ישראל אך ראשי גליות לא נפסקו עד עתה, לכן יש בכל חותם של ראשי גליות זבוב חתום בחותמיהם ע"ש מעשה שהיה להנשיא בוסתנאי לפני המלך שהיה הזבוב על רקתו ולא הרים ידו. וכו', ויתר גדולת בוסתנאי אשר גדלו המלך ואשר נשאו על כל השרים והסגנים כתובה בספר זכרונות לבית דוד. סדר הדורות

The king was told [all about Bustenai] and he wanted to see him. He commanded [his servants] to bring Bustenai before him. G-d granted Bustenai a gracious appearance similar to the majestic appearance of grace that David possessed. As he stood before the king, the king and his wise men were amazed at the young man. He stood in front of the king from [the beginning of the day] until nightfall and he didn't [even] move his head. A fly came and landed on his forehead. [The forehead] had the appearance of a [ruddy] slice of pomegranate and the fly started biting him. He didn't drive the fly away [and the fly continued to bite until] he started bleeding in front of the king. The king asked him,

"What has happened to you?" He replied, "That which you see, my master the king." He looked and he saw the fly biting into his forehead. "Why didn't you drive it away?" the king asked. He replied, "We have inherited this proper manner from our forefathers. From the time the royal crown was removed from us [and we were exiled] and were required to stand in the palaces of the kings, we do not speak nor laugh nor do we lift up our hands in their presence." His etiquette pleased the king. He realized that Bustenai was a man of intelligence. He [immediately] issued a royal decree that Bustenai ride the chariot of the vizier, be given gifts in great abundance and that the people shout before him [as he rides in his chariot]: This [honor] is most befitting to the head of the Jewish exile (Resh Galusa). [This was all done] because the king realized Bustenai's intelligence and wisdom.

The joy of the Jewish people was boundless, for G-d had saved a remnant of [the house of] David. The king commanded him to appoint judges that would be under his (Bustenai's) jurisdiction and to involve himself in all of the needs of his (the Persian king's) government and to direct the Roshei Yeshiva of Sura, Pumbedeisa, and Nehardea to be judges under his jurisdiction throughout the whole Jewish community. This arrangement lasted a long time until an Arab king arose who [personally] appointed judges for all the nations and had no further need for Jewish judges. The position of Resh Galusa, however, did not cease. **It is for this reason that the seal of the exilarchs (Reshei Galusa) is in the form of a fly, as a reminder of the incident of the fly that was on Bustenai's forehead as he stood in front of the king.** The other details of the story of Bustenai and how the king raised him above his other ministers is written in the Book of Recollections of the House of David. **The Story of Bustenai - Seder HaDoros**

E. Leading His People unto the Caliph

וראינו להזכיר מעט מגדלתו לראיה, פעם אחד עבר עליו המלך ישמעאל והוא עלי בן אבוטאלב ועמו שרים הרבה (לעיר אשר בוסתנאי שם והיו בה פ' אלף יהודים) ויצא בוסתנאי לקראתו בספר הישר וכתבי הקודש ושמות המקודשים בידו והיה עמו קהל מישראל למאד מאד והקביל פניו עלי מלך ישמעאל ושמח בו שמחה גדולה ובקש ממנו לברכו ולהתפלל עליו ונתן עלי לבוסתנאי בגדים נאים מהשלל. סדר הדורות

We saw fit to mention a small incident reflecting his greatness. Once, the Arab king, Ali ibn Abu Talib, together with many of his ministers, [came to the city in which Bustenai resided. It had a population of 80,000 Jews.] Bustenai came out to greet him with a Sefer Torah and other scrolls of Scripture together with the holy names [of G-d] that he held in his possession. Together with a tremendous throng of people from the Jewish community, he went out to greet the Arab king. The king was overjoyed and asked Bustenai to bless him and pray for him. Ali gave Bustenai beautiful clothing from the spoils of war [that he had amassed]. **The Story of Bustenai - Seder HaDoros**

F. The Persian Princess

ושאל עלי אם היה לו בנים והשיב כי לא היה נשוי עדיין כי לא מצא בת גילו ויתמה עליו כי היה בוסתנאי בן ל"ה שנה לפיכך נתן לו בת המלך דארה לאשה, והיתה הנערה בתולה יפ"ת ולא רצה לקחתה ונשבע עלי עליו עד שקבלה ממנו, וא"ל עלי נאה היא זאת לאדם כמוך והלא דוד אביך לקח לו פילגשים יפ"ת בלא כתובה וקדושין, ויאמר לו בוסתנאי לא התיר הש"י יפ"ת אלא בשעת מלחמה אבל שלא בשעת מלחמה צריכה כתובה וקדושין וטבילה, ויאמר לו הרשות בידך לעשות לה כל אלה ולקח אותה בוסתנאי לאשה אחר שהטבילה ועשה לה כתובה וקדושין, ומצאה חן בעיניו ונולדו לו ממנה בנים, ואחר מותו עמדו עליהם בניו הנשיאים ואמרו להם אין לכם חלק עמנו בנחלת אבינו כי בני שפחה אתם ועלתה בידיהם מריבה נעשה להם קיבוץ בפניו, ופסקו כולם שאין להם טרידה מנחלת אביהם ולא גרעון ביחוסם ואע"פ שאין ביד אמם כתובה מצויה דקיי"ל דאין אדם עושה בעילתו בעילת זנות, וכ"ש נשיא וחכם כמו בוסתנאי, וכל זה כתוב בספר בית דוד ויש בהם חידות ברמזים נקודות מכריזין על העלותם ומלכותם ואורך ידם בכל דור ודור. [עיר יובד והוא פומבדיתא שם נקבר בוסתנאי הנשיא ראש גולה במדינת בבל.] סדר הדורות מספר קטן שמצא

Ali asked him if he had any sons. He replied that he was not yet married for he had not found a suitable girl. The king was astounded that Bustenai was not yet married for he was already thirty five. As a result, Ali gave him Darah, a beautiful young virgin and the daughter of the [vanquished] Persian king, to be his wife. Bustenai at first did not want her. Ali forced upon him an oath and forced him to take her. Ali said to him: She is befitting a person of your stature. Behold your forefather David took beautiful concubines and lived with them without either a marriage ceremony (Kiddushin) or a contract (Kesuba). Bustenai replied that one is allowed to take a [non Jewish] woman [without a formal marriage] only at times of war. In peace time, however, one is only allowed to marry with a marriage contract, ceremony, and immersion [in a Mikvah as part of a conversion to Judaism]. The king replied, "You have the power to do with her as you please." **Bustenai took her for a wife after he had her immersed in a Mikvah [for conversion] and after making for her a formal marital contract and a marriage ceremony.**

She found favor in his eyes and she gave birth to sons. After his death, the sons [of his other wife] who became princes (exilarchs), said to the sons of Darah, "You have no portion in the inheritance of our father for you are the sons of a slave woman." There was a great quarrel and the matter came to the attention of the Jewish authorities. They all ruled that they not be denied a portion in their father's inheritance nor is their communal status in any way to be diminished. Although their mother did not have a marriage contract (Kesubah) in her possession, [and there was no formal proof of the conversion and marriage,] they made the ruling on the basis of the legal principle that a person would not have extra-conjugal relations with a woman [that he could legally make his wife], a principle that applies to even a commoner and most certainly to a prince and scholar of Bustenai's stature. All of this is written in the Book of the house of David. . . . **The Story of Bustenai - Seder HaDoros**

II. The Story of Mar Zutra

A. The Destruction of the House of David

ושכיב רב כהנא ועמד אחריו רב הונא מר אחיו, ושכיב ועמד אחריו רב הונא [בן] אחי[ו] (אביו) בר רב כהנא ובגויה כלון דבית דוד והכי הוה אתתיה דרב הונא ריש גלותא ברתיה דמר רב חנינא ריש מתיבתא הוה ורב חנינא גברא רבה הוה, ופריש ואזיל דיינא דריש גלותא למתא דרב חנינא ריש מתיבתא ובעא למיעבד פרקא ולא שבקיה ריש מתיבתא ואתא לקמיה דריש גלותא ופקיד ריש גלותא ושדר ואתייה לריש מתיבתא ופקיד ואותביה בהדי פילי דמתא כולי ליליא למחר אתייה ופקיד ושמטו לכל מזייה דדיקניה ולא למיתן ליה אושפיזא ואזיל ריש מתיבתא ויתיב בבי כנישתא רבתי ובכא וכו' ונפל מותנא בבי ריש גלותא ומיתו כולהו בחד ליליא ופש מר זוטרא בכריסה דאמיה. סדר עולם זוטא.

Rav Kahana [Resh Galusa] died and **Rav Huna Mar** his brother subsequently inherited his position. [When] he died [508], Rav Huna bar Rav Kahana, his nephew (uncle), inherited the position. Through him, the House of David was destroyed. The following is an account of the events: The wife of Rav Huna, Resh Galusa, was the daughter of Mar Rav Chanina who was Resh Mesivta. Rav Chanina was a man of vast scholarship and saintliness (lit. a great man). The judge of the Resh Galusa left and went to the city of Rav Chanina, Resh Mesivta, and desired to deliver lectures [to the student body of that city.] The Resh Mesivta did not let him. He (the judge) subsequently went to the Resh Galusa [and told him what had occurred]. The Resh Galusa issued orders and sent for the Resh Mesivta and commanded that he be put into a ditch [or dungeon] of the city for the entire night. The next day he was brought before him and [the Resh Galusa] issued an order that they pull out all the hair of his (the Resh Mesivta's) beard and that he not be given any lodging [in the city]. [Thereupon,] the Resh Mesivta went and sat down in the Great Synagogue and wept. . . Death [immediately] befell the house of the Resh Galusa and they all died in one night. Mar Zutra remained [of the entire house of David] in the womb of his mother. **Seder Olam Zuta**

B. The Dream

וחזא ההוא ליליא רב חנינא בחלמיה [שהנה הוא נכנס לפרדס מלא ארזים וגרזן בידו והוא קצץ את כל הארזים אחד אחרי השני ומכולם נשאר רק ארז אחד צעיר שזה עתה צמח ועלה מן האדמה. והרים רב חנינא את הגרזן ברצותו לקצץ גם ארז צעיר זה והנה איש זקן עומד לפניו וצועק עליו: אני דוד מלך ישראל ופרדס הארזים שלי הוא. באיזה רשות אתה קוצץ אותם? ובדברו הכהו בפטיש על מצחו. רב חנינא התעורר משנתו ובבוקר נודע לו פתרון החלום. סדר עולם זוטא.

That night Rav Chanina dreamt that he had entered an orchard full of cedars holding an ax. He cut down all of the cedars one after the other. There was only left one young cedar that had just sprouted from the ground. As Rabbi Chanina lifted up the ax to cut down this young cedar, an old man stood before him and screamed: I am David, king of Israel, and this orchard of cedars belongs to me. What right do you have to cut them down? As he was speaking to him, he hit him on the head with a hammer. Rabbi Chanina woke up from his dream. In the morning he became aware of its meaning. Seder Olam Zuta

C. A New Heir to the House of David

וישאל: הנותר מי שהוא ממשפחת ראש הגולה? והשיבו לו: נשארה רק בתך. היא אשתו של ראש הגולה והיא מעוברת. אז שמר על בתו מכל משמר ולן על פתח ביתה בקיץ ובחורף. וכד ילדה וכו' שקליה לגביה ואקרייה ושווייה גברא רבה. סדר עולם זוטא.

He inquired if there was any one left of the family of the Resh Galusa. They told him that his daughter, the wife of the Resh Galusa, was the only survivor and that she was pregnant. He then zealously guarded his daughter and slept by the entrance of her house through the summer and winter. And when he was born . . . he took him unto him and taught him Scripture and eventually made him into a great man. Seder Olam Zuta

D. The Appointment of the King and Symbol of the Fly

וכד הוה מר זוטרא בר חמש עשרה שנין אזל הוא וריש מתיבתא לגבי מלכא ושקליה לראשונותיה מן רב פחדא . . . [ולרב פחדא נכנס זבוב בנחיריו וחלה עד שמת, כעונש על שרצה להתנשא על כסא בית דוד. ומשום כך מצויר כצורת זבוב בחותמם של ראשי הגולה בני בית דוד] והיה מר זוטרא ריש גלותא עשרים שנה ומר רב חנינא ורב סמא ורב יצחק חכמים שלו, סדר עולם זוטא.

When Mar Zutra was fifteen years of age, he together with the Resh Mesivta [Rav Chanina, his grandfather,] went to the king and took [back] the position of leadership from Rav Pachda. . . . [**A fly flew up the nose of Rav Pachda which caused him to become ill and eventually die. This was a punishment for his usurping the throne of the house of David. Because of this incident, a figure of a fly is engraved on the seal of the Resh Galusa**] Mar Zutra became Resh Galusa for twenty years and Mar Rav Chanina and Rav Sama and Rav Yitzchok were his resident scholars. **Seder Olam Zuta**

E. Yet a New Heir to the House of David

ובהווא יומא דאיקטיל מר זוטרא ריש גלותא זכר נשיאנו לברכה אתייליד ליה ברא וקריהו מר זוטרא על שמיה דאבוה וערקו בית דוד ותלתין שנין לא יכיל מר אהונאי לגלויה אנפיה ומר רב גיזא אחוי דאבוהון דבית מר רב נהילאי אזיל ויתיב בנהר צבא ומר זוטרא בר מר זוטרא ריש גלותא סליק ליה לארץ ישראל ועיילוהו לריש פירקא . . . סדר עולם זוטא.

The day that Mar Zutra, the Resh Galusa, was killed, [may the memory of our prince be for blessing,] a son was born unto him. They called him Mar Zutra on the name of his father. The House of David fled. For thirty years Mar Ahunai wasn't able to reveal his face and Mar Giza the brother of the father of the house of Mar Rav Nehilai went and sat in Nahar Tzava. Mar Zutra the son of Mar Zutra Resh Galusa went up to the land of Israel and they elevated him to a position of Resh Pirka **Seder Olam Zuta**

III. Bustenai

A.

ובתריה מר רב בוסתנאי בפומבדיתא (בערך שנת ת"י לבריאת העולם) ובתריה מר רב יוסף הוה גאון בשנת אלף (תמ"ט לבריאת העולם). אגרת רב שרירא גאון צד 102

Rav Bustenai became the Gaon of Pumbedeisa in the year 650. After him, Mar Rav Yosef became the Gaon in the year 659. **The Letter of Rav Sherira Gaon**

B.

ומצאתי בסדר הגאונים . . . מה עשה רב חנניה ראש ישיבה? הלך והציע מצעותיו על פתח ביתה של בתו מבחוץ והיו עוסקים שם כל בני ישיבה לפניו באותו מקום כל החדשים שהיתה אשתו של ראש גלותא מעוברת עד שילדה זכר והעלהו שמו זוטרא ובוסתנאי לפי שלא נשתייר מאותו הבית בלתי הוא ופרדס בלשון ערבי בסתן. מכ"י יחוסי תנאים ואמוראים

I found in the record of the Gaonim: . . . What did Rav Chanania (Chanina) the Rosh Yeshiva do? He went and placed bedding by the outside entrance to the house of his daughter. All of the members of the Yeshiva were there throughout all of the months that the wife of the Resh Galusa was pregnant until she finally gave birth. **It was a male child and she named him Zutra and Bustenai. This was because he was the only remainder of that house. An orchard in Persian is Busten. A manuscript of the genealogies of the Tannaim and Amoraim**

IV. The Caliph and the Gaon

ומר רב יצחק גאון והוא שהיה בפירוז שאבור עת שכבשה עלי בן אבוטאלב ויצא מר יצחק מן פרוז שאבור לקראתו והקביל פניו בסבר פנים יפות והיה בפרוז שאבור היום ההוא צ' אלף מישראל וקבלם עלי בן אבוטאלב בסבר פנים יפות. אגרת רב שרירא גאון 101

Mar Rav Yitzchok Gaon was the Rosh Yeshiva in Peruz Shabor at the time that Ali ibn Abu Talib conquered the area. Mar Yitzchok went out to greet him. Ali accepted him graciously. There were ninety thousand Jews in Peruz Shabor and Ali greeted all of them graciously. **The Letter of Rav Sherira Gaon p. 101**

V. The Persian Princess

A.

ובימי עמאר בן אלכטב מלך ישמעאל נעקרה מלכות פרס והרגו נשיו ובנותיו של יזדיגידר מלך פרס בשבי. ויעמוד מלך ישמעאל ויתן בת יזדיגידר לר' בוסתנאי ראש גלותא וגיירה והיתה לו לאשה. ספר הקבלה להראב"ד המובא בהערה לאגרת רב שרירא גאון צד 93

In the days of Umar ibn Al Khattab, the king of the Arabs, the kingdom of Persia was destroyed. The wives and daughters of Yezdegard, king of Persia, were killed [or led off] in captivity. The Arab king gave the daughter of Yezdegard to Rav Bustenai, the Resh Galusa. He converted her and she became his wife. **Raavad - Manuscript of the Sefer HaKabbalah printed in a footnote of The Letter of Rav Sherira Gaon p. 93**

B.

בוסתנאי נשיא דהוה שגר ליה עמר בן כטאב אזדאדואר דאתיוה לדיליה ולביראן אימה ולאחאתה מבית כסרו מלך פרס לו את עמר מלך ישמעאלים ושקל הוא חדא ושדר ליה חדא לבוסתנאי ואף על פי כן לא בא עליה עד דיהב ליה נ"ב אלפי זוזי והוייה בביתה ואיליד מינה תלתא בני שהריאר וגורנשאה ומדדאנשאה והוה נהיג בהן מנהג בנים וכד מית אוקמינן חסדאי ובראהי אחיהון קדמיהון בקבאיי כעבדי ונהגי בהון מנהג עבדים והוה טענין דאיזדאדואר בת מלכי הויא ולא קבלה עליה דת יהודית. ובתר הכי אמרינן קצת רבנן לאעילאנון בקהל ולמנהג בהון מנהג כשרים וטעמיהון דבוסתנאי נשיא אי לא הוה שחררה לאיזדאדואר ואטבלא לשם חרות בפני עדים וקבלה דת יהודית לא היה עושה היה עושה בעילתו בעילת זנות ואף אינון איתלו בשליטי ובמלכותא שהיו קרובים למלכות והוה אחי אמם מר זבאנא ובתר הכין ובתר הכין שקל בר בריה דשהריאדא בת רב חנינאי ואיפשיטא מילתא לאכשוראנן ואף זכאי בר מר אהונאי בר דשהריאדא קם בראשי גלותיה והני מילי לא אקילו בה רבנן אלא לענין בני נשיא. . . . ולא אחזקוהי לנשיא כמעבד איסורא. תשובת הגאונים הנדפס בספר Saadyana לשכטר צד 76-77

[The following is a discussion regarding] Bustenai, the prince (exilarch). Umar ibn Khattab sent Izdadoar [the daughter of the Persian king] to him.

[After the conquest of Ctesiphon] they (the conquering Arab army) sent her (Izdadoar), her mother Biran, and her sister, from the house of Khosru the king of Persia to Umar, the Arab king. He took one [of the sisters] for himself and sent the other sister to Bustenai. Even though it was sent as a gift, he did not have conjugal relations with her until he had sent fifty two thousand zuz [to Umar]. While she was in his house she gave birth for him to three sons: Sihariar, Gornashah, and Madadanshah. He treated them as one would treat his own children [and did not treat them as slaves]. When he died, Chisdai, and their other older brothers placed the sons of Izdadoar in slave quarters and began to treat them as common slaves. They claimed that Izdadoar was the daughter of a [pagan] king and never made a commitment to become a Jew. Afterwards, some of the Rabbanim argued that they should be considered valid Jews. Their reasoning was based upon the fact that Bustenai was a prince (exilarch). If he hadn't freed Izdadoar and immersed her for the purpose of becoming a free Jewish woman in the presence of witnesses, he would have committed an [avoidable] immoral act. In addition [to the Rabbinical argument], the sons of Izdadoar used governmental pressure. The brothers of their mother were [highly

placed] military leaders. Some time after [this discussion], the grandson of Sihariar married the daughter of Rav Chaninai and the matter was finally put to rest. Subsequently, Zakai bar Mar Ahunai bar Sihariar became Resh Galusa. This ruling, however, only was applied to the children of the prince (exilarch). . . because it would be unthinkable that the prince would be in violation of Jewish law. **Teshuvah Saadyana 76-77**

C.

. . . ומת אביהן כשהן קטנים . . . וסוף דבר דבר עיילו בקהל הנך בנים ונשאו בניהם נשים כשרות והוה בהון מן דמלך בני רוזיביהאן בר שהריארא וארוכין מילי ושתיקי מנהון רשואתא ומר רב שמואל גאון ז"ל הוה עיקר בהא מלתא לאכשוראנון וכיון דשתיקי מנהון עיילו בקהל ועד אן זרעיהון בחזקת כשרות קימו וקמו מנהון כמה נשיאים ובהכין נהיגא מלתא ולית בן לאכרועי הני דורות דאכשרינון. תשובת הגאונים הנדפס בספר Saadyana לשכטר צד 78

Their father died while they were still young. . . . These sons [of Bustenai] were finally allowed in the community and they married proper Jewish women. The children of Rozibihan b. Sihariara reigned [as Resh Galusa]. There was a great discussion regarding their status. Mar Rav Shmuel Gaon, of blessed memory, was the principle authority involved in rendering the decision that they be considered valid Jews. After he rendered the decision, the opposition ceased and they entered the community. Until this very day their seed is considered valid and many of the exilarchs have come from them. This is how we have acted in the past and there is no one amongst us that has the power to override the ruling of the previous generations that deemed them fit. **Teshuvah Saadyana p. 78**

D.

ואחריו מר שמואל י"ח שנים [בשנת ד"א תצ"ג לבריאת העולם] ומישיבתנו של פומבדיתא היה ומבני בניו של אמימר היה . . . וכיון דלא הוה במתא מחסיא מאן דמפליג בחכמה הוותיה שקליה שלמה בר חסדאי ריש גלותא ומנייה במתא מחסיא וחכם גדול היה. . . . אגרת רב שרירא גאון צד 106

After him, Mar Shmuel reigned [in Sura] for a period of eighteen years (733-751). He was from our Yeshiva, Pumbedeisa, and a descendant of Amemar. . . . Since there was no one in Masa Mechasia (Sura) who was as outstanding in wisdom, Shlomo bar Chisdai, the Resh Galusa, took him as Rosh Yeshiva of Masa Machasia. He was a great scholar. **The Letter of Rav Sherira Gaon p. 106**

ובתריה מר יהודאי בר מר רב נחמן ג' שנים ומחצה [בשנת ד"א תקי"ט לבריאת העולם] והוא נמי מפומבדיתא ולא הוה מאן דמפליג בחכמה בסורא כותיה. אף הוא נמי שקליה שלמה בר חסדאי. ומאור עינים היה. והוא ואחיו היו גאונים בתרתי מתיבתא בפרק אחד [בשנת ד"א תקכ"א לבריאת העולם] ובאותן הימים נפק ענן (בן דוד בן חסדאי). אגרת רב שרירא גאון צד 106

After him, Mar Yehuda bar Mar Rav Nachman reigned [in Sura] for three and a half years (759-762). He was also from Pumbedeisa. There was no one in Pumbedeisa that was as outstanding in wisdom. He was also taken [to Sura] by Shlomo bar Chisdai. He was blind. He and his brother were Gaonim at the same time in the two Mesivtas (761) In his time Anan [ben David ben Chisdai] left [the community]. **The Letter of Rav Sherira Gaon p. 106**

E.

בוסתנאי ריש גלותא דהוא (?) חנינאי שבא על שפחתו בת כנסרי מלך פרס דיהבה נהילה עמר בן כטאב מלך ישמעאל במתנה וילדה בן ומת ועמדו עליו אחיו למוכרו ונחלקו חכמי ישיבות בדבר זה, יש מהם שאמרו כמה דלא משחרר עבד הוא וכתב מר חנינאי דיאנא דבבא ז"ל שטר שחרור לההיא שפחה מבית דינא. ויש מהן שאמרו בוסתנאי נשיא הוה ובידו לשחררה ואי דלא שחררה לא בא עליה דהא בית הלל סברי אין אדם עושה בעילתו בעילת זנות וכל שכן נשיא ובוסתנאי הוה אית ליה בני מנשים כשרות ולא הוה צריכא אשתו לאיפטורי מן היבום והילכך עבדו ליה רבנן תקנתא ואמרי לא יהא אלא משוחרר ומותר לבא בקהל ואיתחס ליה לבוסתנאי והוה איכא עליה ערעור במילתא וסוף שתיקו מיניה ועדיין לא מיחסי בניה בשאר בנוהי דבוסתנאי וכל כי האי מעולם לא שרו רבנן לזבוניה ולא מיחשב כעבד אלא תורת משוחרר עליו. ומר אלעזר אלוף דמן אספמיא ז"ל שאיל הא שאילתא מן קמי מר רב פלטוי ומר רב נטרונאי גאונים ז"ל ושוינהו כמשוחרר. . . תשובת הגאונים הנדפס בספר שערי צדק דף כ"ה סימן י"ג

Bustenai, the Resh Galusa, whose real name was Chaninai, had relations with his slave girl, the daughter of Khosru, the king of Persia. She had been given to him by Umar ibn Khattab, the Arab king. After having given birth to a son, Bustenai died. His brothers wanted him sold as a slave. The scholars of the yeshiva debated the issue. There were those that said that as long as she was not given her freedom, she was still a slave woman [and therefore the children are still considered slaves]. Rav Chaninai, the judge of the gate, of blessed memory, wrote a document granting freedom to the slave girl [and her child]. There were those that said that since Bustenai was a prince and had the power to free her, had he not freed her, he would not have had relations with her. This is based on the ruling of Bais Hillel that a person would not have illicit relations with a woman [that he could legally make his wife], a principle that applies to even a commoner and most certainly to a prince. In addition, Bustenai already had children from valid Jewish wives and his wife had no need to be freed from Yibum. The court therefore fixed the situation [by having a document made granting them freedom] and they declared that even though he may not be the true son of Bustenai, he is still a freedman and therefore permitted to marry in the community. He was considered, though, to be a son of Bustenai. There were those that objected, but the matter was closed. There are still those that don't consider the children [from the Persian princess] as the true descendants of Bustenai. The Rabbanim, however, never allowed him to be sold but treated him as a freed slave. Mar Elazar Aluf

of Spain, of blessed memory, asked this question to Mar Rav Paltoi and to Mar Rav Natronai, the Gaonim, of blessed memory, [of Pumbedeisa and Sura]. They felt that his status should be considered as that of a freedman. **Teshuvos Gaonim - Shaarei Tzedek**

F.

ובתריה מלך מר רב מלכה בר מר רב אחא [בפומבדיתא] בשנת אלף פ"ב. (תק"ל לבריאת העולם) והוא אחתיה לנטרונאי בר חביבאי נשיא בפלוגתא על זכאי בר מר רב אחונאי נשיא דהוה קמי הכין בכמה שני ואיכנפן תרתין מתיבאתא עם זכאי נשיא ועברוהי ואיפטר רב מלכא לגן עדן ונטרונאי נשיא אזל למערב. אגרת רב שרירא גאון צד 104

After him, Mar Rav Malka bar Mar Rav Acha reigned in Pumbedeisa in the year 770. He removed Natronai bar Chavivai [from office] after Natronai had fought with Zakai bar Mar Rav Achonai, the exilarch, who had already been in the position of exilarch for many years. The two Mesivtas gathered together with Zakai, the exilarch, and removed Natronai. [Shortly afterwards,] Rav Malka departed this world to Gan Eden and Natronai, the exilarch went to the west. **The Letter of Rav Sherira Gaon**

G.

והוא שכתב לבני ספרד את התלמוד מפיו שלא מן הכתב. ספר העתים צד 267 והיה מתלמידי רב יהודאי גאון

[Rav Natronai, the Resh Galusa,] is the one who wrote down from memory the entire Talmud for the people of Spain. **Sefer HaItim**

H.

ואבהתא דילנא דבית נשיא אינון מיהו שבקו הנך אורחתא דנשיאות ועלו ברבנן דמתיבתא למיבעא ענוה ונמכות ולאן מן בני בוסתנאי אנחנא אלא מקמיה הכי עיילי זקננו ברבנן דמתיבתא. אגרת רב שרירא גאון צד 93

Our forefathers were of the house of the exilarch. However they forsook the [brutal and arrogant] ways of the exilarchs and went up to become Rabbis of the Mesivta in order to pursue a life of humility and self effacement. We are not from Bustenai. Rather, before the time of Bustenai, our elders went up to become Rabbis of the Mesivta. **The Letter of Rav Sherira Gaon**

TIME LINE

- 523 (App.) **Huna bar Kahana dies. Rav Pachda Resh Galusa**
- 538 **Mar Zutra bar Huna, Resh Galusa**
- 558 **Death of Mar Zutra and Rav Chanina, Resh Mesivta (Sura)
Beginning of Period of Persecution**
- 588 **Mar Zutra bar Mar Zutra, Resh Pirka in Eretz Yisrael**
- 591 **The Reign of Khosru II**
- 602? **The Birth of Bustenai**
- 632 **The Death of Khosru II**
- 634 **The Reign of Yezdegerd III**
- 637 **The Conquest of Ctesiphon by Umar ibn-al Khattab**
- 652 **The Death of Yezdegerd and the Completion of the
Conquest of the Persian Empire by the Arabs**